

Sygn. akt V CNP 46/09

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi J. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 14 października 2008 r., w sprawie z wniosku J. T.

przy uczestnictwie M. W. i Z. W.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2009 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. oddala wniosek o zasądzenie na rzecz M. W. i Z. W. zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 października 2008 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie o zniesienie współwłasności.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wymienionego postanowienia Sądu Okręgowego, wniesionej na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c., wnioskodawczyni J. T. zarzuciła rażące naruszenie prawa materialnego w postaci art. 140 k.c. w związku z art. 5 k.c., a także art. 21 ust. 1 w związku z art. 64 Konstytucji. Skarżąca wniosła o stwierdzenie, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z art. 140 k.c. w związku z art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W skardze wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawczyni nie uprawdopodobniono rozmiaru podniesionych szkód. Skarżąca nie wskazała nawet kwoty takiej szkody. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie może być traktowana wyłącznie jako środek prowadzący do dochodzenia roszczeń przez stronę niezadowoloną z rozstrzygnięcia sądu.

Przesłanka uprawdopodobnienia szkody jest spełniona, jeżeli skarżący wykaże jej rodzaj i realny rozmiar (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, a także z dnia 16 czerwca 2009 r., I CNP 40/09, niepubl.). Niezbędne jest przeprowadzenie odpowiedniego wyводу wskazującego na czas powstania szkody oraz na istnienie związku przyczynowego między nią, a wydaniem objętego skargą prawomocnego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC

2006, nr 7-8, poz. 141). We wniesionej skardze brak takiego wyводу. Mając powyższe na względzie, należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wobec tego, że odpowiedź na wniesioną skargę została złożona przez uczestników postępowania po upływie 14 dni od doręczenia jej odpisu, nie było podstaw do uwzględnienia ich wniosku o zasądzenie kosztów postępowania skargowego (art. 398⁷ § 1 k.p.c. w związku z art. 424¹² k.p.c.; por. też orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1998 r., III CKN 805/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 79).